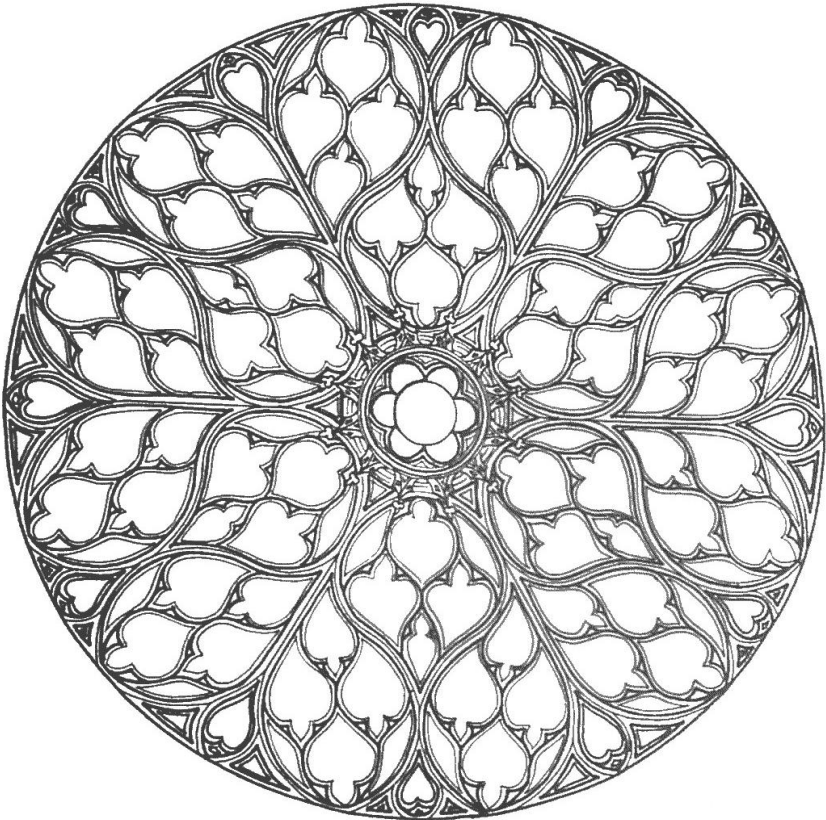

Kiskunhalasi Evangélikus Egyházközség kiadványa

2010. Tanévzáró

3. Évfolyam, 2. Szám

Erős vár a mi Istenünk!

Elérhetőségeink:

Evangélikus Egyházközség

6400 Kiskunhalas

Szilády Áron u. 22.

Honti Irén lelkész: 06 20-824-56-29 és hirene@citromail.hu

Lakás: Kiskunhalas, Erdei F. tér 5/B.

Andriska Pál felügyelő 06-20-824-47-85 és 77/422-379

Lakás: Kiskunhalas, Gyöngyvirág u. 22.

Rendszeres alkalmaink

- Vasárnaponként 10 órakor istentisztelet tartunk imaházunkban
Minden hónap utolsó vasárnapján úrvacsorát vehetünk.
- Minden hónap 2. vasárnapján
10 órakor családi-ifjúsági istentiszteletet tartunk.
- Szombatonként este 6 órakor ifjúsági összejövetel
- Péntekenként 9-10 óra: hivatali fogadóórát tartunk irodánkban.
- Minden hónap utolsó szombatján este 6 órakor
taize-i imaest evangélikus imaházunkban, amelyen különböző felekezetek
együtt énekelünk, imádkozunk az egység jegyében
- Hetente egyszer délután 5 órai kezdettel bibliakör felnőtteknek, folytatás
szeptembertől
- A hittanórákat több csoportban tartottuk, folytatjuk szeptembertől

**Bármilyen kérésével, igényével: pl. személyes beszélgetés, vagy keresztelési
temetési szolgálatok, megtalálhatóak vagyunk a fenti elérhetőségeinken.**

Kérjük, tekintse meg honlapunkat: <http://kiskunhalas.lutheran.hu>

„A szeretet soha el nem múlik”

Megmarad a hit, a remény, a szeretet, ez a három: ezek közül pedig legnagyobb a SZERETET.

(1Kor. 13.13.)

Ifjúkorom egyik kedvenc slágere: idéződött fel bennem: „Múlnak a gyermekévek, nincs visszaút...” A dal szépsége mellett ott volt bennünk az elmúlás gondolata is. Ha megállunk abban a rohanásban, amelyet megszoktunk, akkor szembesülünk a valósággal, a ténnyel: minden múlandó.

Elmúlt egy tanév, a 2009/2010 – es, ezzel együtt mindaz, ami ehhez kapcsolódott.

Elmúlt egy olyan időszak, amelyet már nem élhetünk újra,

Elmúlik az élet, szeretteink élete, egyszer majd a miénk is...

Egyik énekünk szerint: semmi sincs ezen a földön megmaradandó”. Milyen érzést vált ez ki bennünk? Nyomasztó? Félelmet keltő? Bennem inkább felelősséget, hogy az adott időben, azaz a jelenben jól éljek, jól végezzem a feladataimat, jól tanuljak, vegyem észre az élet szépségeit, örömeit is, szeressem a reám bízottakat, amíg lehet. Legyen hitem, amely erőt ad. Még akkor is ott az ember örök nagy kérdése:

De mi az, ami nem múlik el? Van egyáltalán ilyen? A Szentírás szerint a hit, a remény, és a szeretet az megmarad, és ezek közül a legnagyobb a szeretet. Nézzük most azt, ami a legnagyobb.

A szeretet tényleg nem múlik el. Gondoljunk csak bele. Ha valakit igazán szeretünk, akkor is szeretjük, ha már nincs mellettünk, mert vagy kilépett az életünkéből, vagy elment ebből a világból. Nem úgy szeretjük, mint amikor mellettünk volt, mert úgy nem tudjuk, (pl. ölelés), de bennünk megmarad a szeretet érzése, lüktetése, irányultsága az iránt, akire gondolunk. Sem a távolság, sem a halál nem tudja kitépni a szívünkéből, lelkünkéből a szeretetet, mert a szeretet öszeköt bennünket, mert a szeretet örök.

A szeretet tehát megmarad, ha az valódi, igaz szeretet. Ezt én úgy nevezem, hogy isteni, jézusi szeretet. Kevés az efféle szeretet, de az ilyen megmarad. És ami még egészen biztos, hogy megmarad, az ISTEN SZERETETE. A Szentírásban ez áll: „Soha senki nem választhat el az Isten szeretetétől. (Sem vétek, sem kudarc, sem halál, semmi. Isten az, Aki szeretetből teremtett, szeretetből megváltott és szeretetéből éltet. Mert Ő a szeretet Forrása. Forrás, amely soha ki nem apad. Az Isten szeretete éltet, felemel, megtisztít, felszabadít, feltölt, erőt ad. Minden elmúlik, de Isten szeretete megmarad.

A jó hír az, hogy élhetünk ebből a szeretetből, ha nyitottak vagyunk Isten, Jézus felé, ha Reá hagyatkozunk, Reá hallgatunk, ha megengedjük Neki, hogy szeressen. A másik jó hír pedig az, hogy mi is szerethetjük Őt és egymást. Méghozzá isteni szeretettel. Amely nem múlik el soha.

Honti Irén

Interjú Andriska Pállal, gyülekezetünk felügyelőjével

Kedves Pali, mindannyiunkat érdekel, hogy honnan vezetett utad a kiskunhalasi evangélikus egyházközséghez, amelynek évek óta felügyelője is vagy.

Kiskőrösön születtem evangélikus családban, ahol a hit mindennapjaink része volt. Tanulmányaimat Kaskantyún kezdtem, itt is konfirmáltam 1953-ban Murányi György nagytiszteletű úr gyülekezetében.

Gondolom az általános iskola után utad tovább vezetett Kaskantyútól.

Valóban. Budapestre kerültem, szakmát tanultam, és elvégeztem a jármű és szervízüzemi technikumot. Felsőfokú végzettséget a budapesti Bánki Donát Gépipari Technikum felsőfokú tagozatán szereztem. Hosszú éveig dolgoztam és éltem Budapesten, ahol a lakóhelyem szerinti evangélikus gyülekezetbe tartoztam.

Hogyan kerültél Kiskunhalasra?

Még Budapesten ismertem meg a feleségemet, és a házasságkötésünk után itt telepedtünk le, hiszen a gyökereink ehhez a vidékhez kötnek mindkettőnk. Feleségem – ő borotai származású – a helyi kórházban kapott munkát, én pedig a Vízmű Vállalatnál műszaki területen láttam el vezetői beosztást. Kezdetben albérletben laktunk, később szolgálati lakáshoz jutottunk, évekkel később építettük kertvárosi házunkat, ahol ma is élünk.

Így kerültél tehát a helyi evangélikus gyülekezetbe?

Nem azonnal. Különböző okok miatt hosszabb ideig eltávolodtam – lélekben nem – evangélikusságom gyakorlásától.

Hogyan tértél vissza közénk?

A hívó szót mindig éreztem, így, bár ritkán, de látogattam az istentiszteleteket. A döntő fordulat 2004-ben történt, amikor súlyos beteg lettem, szívroham sodort az élet és halál határára. Ekkor biztos lettem abban, hogy Isten adott még egy esélyt nekem, és ezzel élnem kell. Ezután lettem a halasi gyülekezet aktív tagja és vagyok az máig is. Büszke vagyok evangélikus hitemre és elkötelezett híveként szolgálom egyházamat.

A 2006-os választás óta a gyülekezet felügyelője vagy. Munkád nyomát mindannyian látjuk, hiszen szinte minden megújult körülöttünk. Honnan bírod erővel a sok tennivalót?

Erre egy bibliai idézettel válaszolhatok: „Mindenre van erőm a Krisztusban, aki megerősít engem” (Fil. 4.13.) Valóban sok erőt kíván a munkám, de szívesen, örömmel végzem, az életem része lett egyházam szolgálata. Tudom, hogy amikor Isten megszólított, nemcsak figyelmeztetett, de utamat is kijelölte, és ez az út a szolgálataé.

Most pünkösd ünnepét köszöntjük éppen, számodra mit jelent pünkösd?

Nagyon sokat, talán a legtöbbet. Gyönyörű ünnep a karácsony, a húsvét is, ám ezek emléknapok. Emlékezünk Jézus születésére, halálára, feltámadására. Nagyon sok, talán túl sok hatás érte ezeket az ünnepeket, (pl. a szinte kötelező, mértéktelen ajándékozás,) ám pünkösd ezektől a hatásoktól érintetlen maradt. Isten elküldte közénk Fiát, majd magához vette őt, de nem hagyott minket egyedül, a Szentlelket küldte helyette nekünk, akinek eljövételét ünnepeljük most. A Szentlélek nemcsak eljön közénk, hanem bennünk él, velünk marad mindörökre. Ezt ünnepelem én, és ez a velünk és bennünk élő Szentlélek ad erőt nekem is a mindennapokban.

Kedves Pali, mindannyiunk nevében kívánom, hogy még sok erőd legyen, és sokáig munkálkodhass egyházunk és gyülekezetünk örömeire.

Interjút készítette: Kékesi Tiborné, gyülekezetünk presbitere

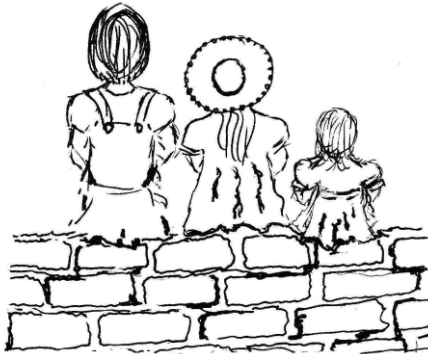
Túrmezei Erzsébet: A harmadik

Valamit kérnek tőled.
Megtenni nem kötelesség.
Mást mond a jog,
mást súg az ész.
Valami mégis azt kívánja: Nézd,
tedd meg, ha teheted!
Mindig arra a harmadikra hallgass,
mert az a szeretet.

Messzire mentél.
Fáradt vagy. Léptél százat.
Valakiért még egyet kellene.
De tested, véred lázad.
Majd máskor! - nyugtat meg az ész.
És a jog józanságra int.
De egy szelíd hang azt súgja megint:
Tedd meg, ha teheted!
Mindig arra a harmadikra hallgass,
mert az a szeretet.

Valakin segíthetnél.
Joga nincs hozzá. Nem érdemli meg.
Tán összetörte a szíved.
Az ész is azt súgja: Minek?
De Krisztus nyomorog benne.
És a szelíd hang halkán újra kérlel:
Tedd meg, ha teheted!
Mindig arra a harmadikra hallgass,
mert az a szeretet!

Ó, ha a harmadik
egyszer első lehetne,
és diktálhatna, vonhatna, vihetne!
Lehet, elégnél hamar.
Valóban esztelenség volna.
De a szíved békességről dalolna,
s míg elveszítenéd,
bizony megtalálnád az életet!
Bízd rá magad arra a harmadikra!
Mert az a szeretet.

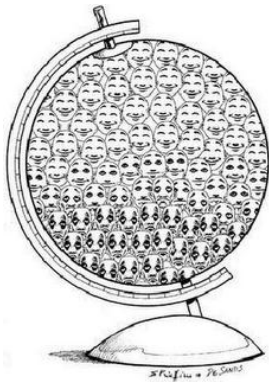
„Egyéniséget bontakoztatni csak egyéniség tud – érdeklődést kelteni, csak aki maga is érdeklődik”¹

Önismeret, folytonos önnevelés, példamutatás és a szellemi „táplálékok” szűrése. Roppant fontos feladata ez a szülőknek minden korban. A rohanó tempóban manapság könnyen megfélemedezhetünk ezekről, vagy a fizikai jólét biztosítása utáni helyre soroljuk. Aztán e nagy küzdelemben „nem marad rá idő”. Így nem csoda, ha a fiatalok is gyakran célt tévesztenek, s szinte korunk *eszményképévé vált:*

„az ember-alatti ember”.

Ki hát ő? Nem biztos, hogy az, aki mellett olyan finnyásan elmegyünk; nem a hajléktalan, nem a kis tolvaj, nem a garázda. Ők még változhatnak. Nem a szenvedélybetegek, akik azért halnak a pótszerbe bele, mert a valódi gyógyszert nem lelik. Nem ők azok. Az ember-alatti ember gyakrabban jól fésült, mint kócos. Minden iránt közönyös, ami nem a saját fizikumát illeti, s ami szellemi értelemben érinthetné, az is hidegen hagyja. Valamennyi célja anyagi, üdvtana: a siker. Ha valahogy mégis kapiskálna valamit holmi isteni szubsztanciáról, azt hinné, az Interneten az is lehívható. A koldust átlépi, a művészt leszerződte és korrumpálja, a tudóst alkalmazza, a kétkezi munkást kihasználja és eközben felhőtlenül, tapsikolva boldog: élvezi az életet, amiről fogalma sincs, hogy valójában mire kapta.

Egy ideig mehet is ez így. Istentől kapott ajándék azonban, hogy a természet törvényei nem földi jogszabályok, melyek kijátszhatók, jogilag a jól megfizetett ügyvédek kénye-kedve szerint magyarázhatók, akár a bűnözők érdekében is. S célt tévesztésünk gyorsan megijelenik fizikai szinten is.

Kutatnunk kell hát, mi a Teremtőnk szándéka velünk, életünkkel, hiszen az 'élet élvezete' belső ürességet hozhat, mely azután számtalan problémában nyilvánul meg. Alkoholizmus, drog, munkamánia, vásárlási mánia, pletykamánia, stb., hogy csak a leggyakoribbakat említsem. De minden családi konfliktus is azt jelzi: Van még miben fejlődünk, nem értük meg el az önuralom és megértés, a boldogság felső határát.

Ne engedjük hát át az önnevelést és nevelést a globalizáció ember-alatti embereket gyártó eszközeinek: a TV-nek, Internetnek, mert gyermekeink minden apró hibánkat – nagyítóként – visszatükrözik. Az önnevelés elmulasztása mindenképpen megbosszulja magát. Szükségünk van tehát rendszeres, kiegyensúlyozott megújulásra, az 'örök igazság' keresésére. Bár a globalizáció azt sugallja: 'Másutt boldogabb lehetsz! Hagyd el hazádat, hajszold az anyagi javakat és vásárolj, fogyassz, fogyassz,!' -problémáit mindentüvé magával cipeli az ember. Érdemes megszívlelnünk Jókai Anna globalizációról írt gondolatait:

„Én csak azt a globalizációt tudnám pártolni, amelyik a szellemi értéket hozza be a világ legtávolabbi sarkából is, ugyanakkor működtet egy szűrőt. Tehát azt engedi át, ami gyarapítja a szellemet, és nem engedi át azt, ami rombolja, nemhogy még mintának is tekinti.”

*Bognár Ágnes
anya, nagyanya, tanár*

¹ Jókai Anna

Isten szól!

Ez a kijelentés az, ami lehet egyeseknek nagyon valóságos, míg másoknak teljesen hihetetlen.

A paradicsomi időben Ádám és Éva személyesen látta, hallotta Teremtőjét, és naponta találkozott, társalgott vele. A bűnbeesés után ez a közvetlen kapcsolat megszűnt, de Isten nem hagyta el gyermekeit, csak a bűntudat emelt válaszfalat a személyes kapcsolat elé.

Az ezt követő Ószövetségi időben a Teremtő ezt a korlátozott kapcsolatot prófétákon és kiválasztott embereken keresztül tartotta népével. Ők voltak azok, akik képesek voltak közvetíteni Isten üzeneteit.

Amikor Jézus a földön élt, Isten általa személyesen nyilatkoztatta ki önmagát. Minden szava, cselekedete Isten hiteles közvetítése, demonstratív bemutatása volt. Kereszthalálával ez a kapcsolat ismét átalakult. Amikor tanítványainak beszélt megígérte „Szentlelkének” elküldését. Ez az ígélet, a Feltámadását követő Pünkösdőn, egy valóságos és erőteljes megtapasztalásként realizálódott. A Szentlélek kiáradása - az ígélet szerint – megtörtént, és miután áthatotta a tanítványokat, magával Krisztussal kerültek megbonthatatlan közösségbe. Amikor egy ember a Szentlélek által „újjászületik”, mindig ez a folyamat zajlik le. Valamennyien így kerülhetünk ismét személyes kapcsolatba a Teremtővel; Jézus Krisztus Szentlelke által. És ezt bárki képes lehet megtapasztalni. Ami miatt ezt mégsem mindenki tudja átélni az azért van, mert a Szentlélek nem kiabáló, erőszakos természetű. Csak az az ember, aki képes maga körül csendet, nyugalmat teremteni és várakozni, az a saját belső csendjében meghallhat egy hívogató, szerető hangot.

Isten nem személyválogató. Senki korábbi tetteinek „bűnös” volta nem akadályozza meg Őt abban, hogy bárkit megszólítson, aki képes befogadni, beengedni Őt.

Ezekben az időkben, amiben ma élünk és amelyet a vallások, a tudomány, az ezotéria az utolsó időknek nevez, Jézus Krisztus személyes eljövételét várjuk. Ez az az idő, amikor visszatérhetünk a paradicsomi állapothoz, amikor a Teremtő személyesen; láthatóan és hallhatóan is visszakerül az újjászületett emberek életébe. És, hogy kik ezek a „kiválasztottak”?- kérdezhetjük.

Pont azok, akik személyes életükben képesek hívni és várni Krisztus megjelenését. Itt nem a tudók, a jól értesültek, az informatív emberek a befutók. Jó, ha tudjuk; nincs kollektív megváltás. Ezt a mérközést mindenkinek – nap mint nap – személyes választásával kell megvívnia. Isten mindenkit vár, aki hozzá akar csatlakozni. És ez az egyetlen kritérium; akarom, választom-e személyes jelenlétét az életemben. Ha igen, akkor az „abszolút gyöztes” oldalán állok.

*Rózsa
2010.Pünkösöd*

Ha vágyaidat kényezteted: párzanak és fiadzanak. Ha vágyaidat megölöd: kísértétként visszajárnak. Ha vágyaidat megszelídited: igába foghatod őket és sárkányokkal szánthatsz és vethetsz, mint a tökéletes hatalom maga.

*

Legtöbb ember, ha véletlenül megpillantja saját mélységének valamely szörnyetegét, irtózáttal visszalöki a homályba; ezentúl a szörny még-nyugtalanabb és lassanként megrepeszi a falat. Ha meglátod egyik-másik szörnyedet, ne irtózz és ne ijedj és ne hazudj önmagadnak, inkább örülj, hogy felismerted; gondozd, mert könnyen szelídül és derék háziállat lesz belőle.

In: Weöres Sándor – A teljesség felé

Egy édesanya üzenete a családról

A család férfiből, nőből és gyerekekből álló közösség. A család – tágabb értelemben – kibővül a nagyszülőkkel, dédszülőkkel, vagyis az ősökkel. Ma már alig-alig lehet hallani olyan családról, ahol több generáció együtt él.

A családok régen sokkal zártabb közösségek voltak. Ma ez a kötelék lazult, folyik szét.

A szülők szeretnének megfelelni a munkahelyen, sajnos így a nőknek is oroslánrészt kell vállalni a család költségvetésében. Napi 8-10 óra munka, utána a gyermekekkel való foglalkozás, és erre jön még természetesen a házimunka is. Nagyon pontos időbeosztással kell élni, hogy az anya a feladatoknak eleget tegyen.

Nem minden ember képes alkalmazkodni a családhoz, itt nagyobb az esély, hogy a gyermekek érzelmileg sérültek lesznek. A jó család erőt ad egymásnak és nem erőt vesz el. Ott, ahol a családot szétverik, ott a társadalom is széthullik.

Régen minden családban lehetett találni „**Házi áldás**”-t:

Hol hit, ott szeretet

Hol szeretet, ott béke

Hol béke, ott áldás

Hol áldás, ott Isten

Hol Isten, ott szükség nincsen.

Gyorsuló világunkban a mai nagy pörgésben már alig-alig csendesednek el az emberek. A mózesi törvényeket sem tartják már be. Kérek minden gyermeket, szülőt, hogy a csend hangjait is hallják meg, az „angyalok suttogását”, a „madarak csiripeléseit”, a „szél hangját”, a „felhők játékát” és a Nap felkelését és lenyugvását.

Gyermekeinket arra kérem, hogy este csendesedjenek el egy mese mellett, vagy egy jó könyv mellett, és adjanak hálát az Istennek.

Azt kívánom, hogy legyen minden otthon „Isten háza”, ahol jelen van a hit, remény, szeretet.

Szeretnék a gyermekeknek egy házi feladatot adni. Sok időtök lesz a nyári szünetben, kérlek benneteket kedves gyermekek, csináljátok meg a családfákat, apa, anya, nagyszülők, dédszülők, ameddig tudjátok. Ez nemcsak feladat, hanem szórakozás és felfedezés is lesz.

*Palkovicsné Mária
presbíter*

„Intés az őrzőkhöz” egy pedagógus üzenete

Mi más címet adhatna egy pedagógus írásának, mint Ady versének címét:

„Ti vagytok a mi életünknek folytatásai, értékeinknek őrzői és továbbvivői.”

Az élet folyamán elődeink kezdetektől fogva őrizték a tüzet, a meleget, a fényt adó erőt. Ezek mind csodás értékek, és kell, hogy bennetek tovább éljenek. Nagyszerű, tehetséges fiatalokat ismerek – egyikükre éppen imaházunkban figyeltem fel –, ők bizonyára ismerik, látják és őrzik is ezt a bennük rejlő erőt, a fényt. Sajnos látunk kallódó, helyüket nem találó, néha úgy tűnik durva fiatalokat is. Mi lehet ennek az oka? Nem ismernek értéket, nem látnak célt, – lehet, hogy a TV., a

számítógép rabságában élnek –, környezetük tele van káros hatással és nincsenek követendő példák.

Nem nagy dolgokat kell tenni, világrengető eszméket hirdetni, egyszerűen: „ember lenni mindig minden körülményben”. Honnan vehettek ehhez erőt? Nagyon egyszerű és könnyű. Legyetek őszinték, megértőek, toleránsak másokkal szemben. Még egyszerűbben: életetekben első legyen a szeretet, amely mindehhez erőt ad. Szeressétek egymást, szeressétek embertársaitokat, és a fény beragyogja életeteket.

Egy végtelenül egyszerű, idős, tanyán élő asszonytól hallottam, hogy a levegőt és a szeretetet ingyen adja Isten, csak élni kell vele.

Őrizzék ezt a tüzet, ezt a fényt, és elég erősek lesztek ahhoz, amit egy nagy tudós üzent mindannyiunknak: „*Ön magad semmi sem vagy, csupán csak annyi, amennyit embertársaidért teszel.*”

Kívánom, hogy őrizzék a fényt, és ne feledjék a szeretetet és a feladatot.

Kívánom nektek boldog, gondtalan szünidőt és Jézus szeretetének fénye őrizzen titeket.

*Kékesi Tiborné
pedagógus (irodalomtanár), presbíter*

A gyerekek üzenete

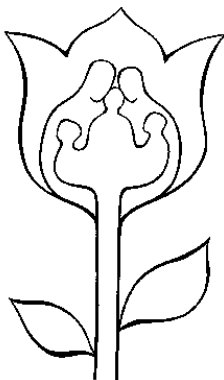
A hittanos gyerekeket is megkértem, szóljanak arról, hogy ők mit szeretnének üzeni nekünk, felnőtteknek, mit szeretnének kérni a szülőktől, felnőttektől.

A gyerekeket nem véletlen állította Jézus példaképpen a felnőttek elé: „*Bizony mondom néktek, ha meg nem tértek és olyanok nem lesztek, mint a kisgyermekek, nem mentek be a mennyek országába.*” (Máté 18.3.)

A gyerekek őszinték. Szeretnek velük beszélgetni, mert nyíltak és egyenesek. Bizom benne, hogy sokat tanultak az órákon a tananyagból, az értelmes beszélgetésekből, a közös eltöltött időből.

Az alábbi gondolatokat több mint 25 gyerek fogalmazta meg, és azok kerültek leírásra, amelyeket több gyerek is hasonlóan fogalmazott meg.

Kedves Szülők, kedves Felnőtt Testvéreim! Köszönjük meg a gyerekeknek az alábbi gondolatokat, szívleljük meg azt ő őszinte hálájukat, kéréseiket!

Kedves Szüleink! (Kedves Felnőttek!)

Köszönjük, hogy ebbe a családba születtünk meg; hogy sokat foglalkoztatok velünk, hogy mindig megvigasztaltok, ha szomorúak voltunk; hogy veletek őszinték lehetünk; hogy mindig mindenben a segítségünkre voltatok; hogy sok jóra tanítottatok, és rosszra nem; hogy mindig megbocsátottatok nekünk; hogy Jézus útjára vezetettetek.

Kérünk Benneteket, legyetek velünk megértőek ezután is; legyen több családi program: több közös játék, kirándulás; legyen több beszélgetés velünk, ne dohányozzatok előttünk, mert ez káros az egészségünkre; és legyen otthon békesség, nyugalom, több szeretet, meghittség, nagyon vágyunk erre.

HI.

Háromszor

Három hónapja nem volt Karcsi a nagyapónál, amikor egyszer apukájának üzleti megbeszélés miatt a szomszédságába vezetett az útja. Csak egy órás megbeszélés volt valami olyan berendezés ügyében, amelyik az esővíz energiáját felhasználva termel áramot. 2012-ben ezzel a központi áramszolgáltatás nélküli háztartásokban folyamatosabbá lehet tenni a helyi áramellátást. Karcsi addig erre a kis időre tehát nagyapjánál maradt. A nagyapó nagyon örült és 4 éves unokája minden rezzenését figyelve vezette körbe az ő kis birodalmában. Megint megmutatta neki a nagy diófa ágán fent rejtőző nagy fekete cicát, a bozontos bundás Tappancs kutyust és a többi állatot mind. Karcsi kis emlékeiben a három hónappal halványított emlékezetében még éppen rátalált a szőrös állatok színére, mókás arcára, mozdulataira és ismerősként közelített mindegyikhez.

A cica is tudta kívül van dolga, nem félt a kis embertől, de most nem akarta, hogy szeméhez közel kerüljön a kis keze, amikor a háta után a fülét lenyomva szőrrel ellentétesen irányban odaér. Karscsika nem is hagyta szó nélkül a kikerülő műveletet. A tőle telhető hangerővel sicc-et kiáltott az elszaladó cica után.

Karscsika megcsodálta megint a kapirgáló tyúkokat és hápogó kacsákat. Mind-mind a tiszteletteljes távolság megtartása érdekében inkább egy kicsit odébb vonult.

Akkor következtek a nyuszik. Persze Karscsika azokat is sokszor látta már. Tudta, hogy azokat mindig meg lehet érinteni. Nagyapó azokat mindig kivette a ketrecből és mindig szakszerűen tartotta, amíg ő a valódi szőrös hátat boronálta.

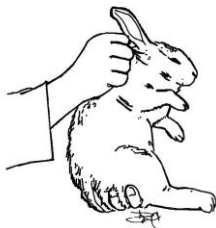
Nagyapó répát termelt a kertben. Vetette, öntözte, kapálta, figyelte, kiszedte, válogatta. A szépek konyhába, vagy unokáknak csomagba kerültek. A kicsik, fonnyadtak jutottak az állatoknak.

Most, nagyapó kinyitotta a ketrec ajtaját, két kézzel, a lehető legkíméletesebben megfogta a kis nyuszi és a térdére tette. Karscsika máris érezhette a legpuhább, legmelegebb szőrös hátat. Először csak egy kezével, aztán mind a kettővel, kihasználva a biztonságos lehetőséget simogatta a nyuszi.

- Mit eszik?
- Répát!
- Adhatok neki?

Nagyapó tudta, hogy a megszeppent nyuszi nem fog most semmit elfogadni, de nem akart ezzel csalódást okozni: – Ott van a répa, adj neki!

Karcsi elvett egy répát és nyújtotta a nyuszinak. A nyuszi már nem akart tovább lefogva maradni. Elkezdett mozogni. Hátrált volna, előre indult volna, de nem tudott. Nagyapó tartotta, ahogy mindig szokta tartani. A kis nyuszi karma kinyílt, nagyapó érezte is a térdén, de hát nagyapónak ez nem fájt. Vagy egy kicsit fájt, de tűrte. Ekkor Karscsika egy kicsit közelebb került a répával és azt odadugta a nyuszi orra alá. A nyuszi nem nézett rá, valahogy még mindig inkább a kiszabadulás foglalkoztatta. Most már úgy érezte, hogy meg tud szabadulni a fülön fogott helyzetből. Az első lábát szabadabbnak érezte, és azt hitte, hogy van valami esély, hogy a lábával el tudjon indulni. Minden erejét összeszedve lépett egyet ez első lábával. De hiába, hiszen nagyapó erősen tartotta. Csak a levegőben lódult egyet a lába és közben

valamihez hozzáért. Ekkor Karc­sika nagyot visított. – Jaj! Megkarmolt a nyuszi! Jaj, vérzik a kezem. – A répát kiejtve kezéből sírt tovább hangosan. Nagyapó nyugtatni próbálta.

- Várj, mindjárt megkérdezzük!
- Jaj, jaj nagyon fáj!

Nagyapó visszatette a kis nyuszit a ketrecbe. S hajh aztán az felszabadultan ugrabugrálni kezdett a megszokott otthonában. Most nem is érezte, hogy oda be van zárva.

Nagyapó elővette a laptop-ját, kinyitotta, az pár másodperc alatt el is indult. A hiper-Internet kapcsolat pillanatok alatt működött. Gyorsan megkereste az ügyeletes weborvost és megkérdezte tőle, hogy nyúl­karmolás ellen mit javasol. Pár sorban megtárgyalták a beteg korát, állapotát, hogy milyen hosszú és milyen mély a seb. Aztán a weborvos tanácsa következett: Jobb kisujjal háromszor. Nagyapó nem értette pontosan, azt hitte, hogy a weborvos elgépelte. De nem, újra pontosan ugyanazt írta. Kisujjal háromszor. Kisujjal háromszor simogassa meg a sérült testrészt. Karc­sika nem értette, hogy mi történik. Ő a számítógéppel csak az autóversenyzőst ismerte. Nagyapó határozott hangon közölte vele: – El fog műlni!

- De nagyon fáj!

Nagyapó közel húzta magához a sérültet, szemébe nézett, letörölte a könnyeit, kisujjával háromszor megérintette a karmolást és újra szelíden ismételte: – El fog műlni.

Németh István

Helyesírási útvesztő

Találd meg az utat az egyik nyíltól a másikig! Csak a helyesen írt szavakat színezd ki!

kisértet	fonnyadt	kelemes	Magyarországi	csúzdázik	eggy
gyűjtemény	szelíd	lessz	muszály	rókajuk	füttyül
rejtély	nállam	csabda	eddző	végállomás	halylik
kívánság	szégyell	klubb	egészséges	fojik	kelet-európai
maddzag	szívesen	Betű utca	narancsárga	Amerikai	szalag
Német	pujka	csalyka	fojton	üveggolyó	lapda
tepszi	csúzda	futtbál	lópátkó	vakollat	fogyalt
Sijjófok	meggyel	Balaton-parti	pufalyka	csikos	dunapart
kútja	papirmunka	programm	példa beszéd	mennyel	álat
tisztíccsa	játsszon	forint	rózsálgas	elégedettségi	teccik
lécci	Elnök	bicigli	mikróhullámú	üregnyúl	Feketeerdő

Mi az érték?

Míg egy férfi új autóját fényezte, a kislány felvett egy követ és vonalakat karcolt az autó másik oldalára.

Amikor észrevette, haragjában, a férfi megfogta a gyermek kezét és többször ráütött, nem ismervé fel, hogy a franciakulccsal üti.

A gyerekek több ujja is eltörött, be kellett gipszelni. .

Mikor a gyermek megkérdezte az apját, szemében fájó tekintettel

- Apa mikor fognak meggyógyulni az ujjaim? Az apa felismerve tettének súlyát, szólni sem tudott.

Visszament az autójához és többször belerúgott. .Saját cselekedetétől feldúlva leült az autó elé és a karcolásokat nézte.

*Ekkor meglátta, hogy a gyermek azt írta: **"SZERETLEK APA!"***

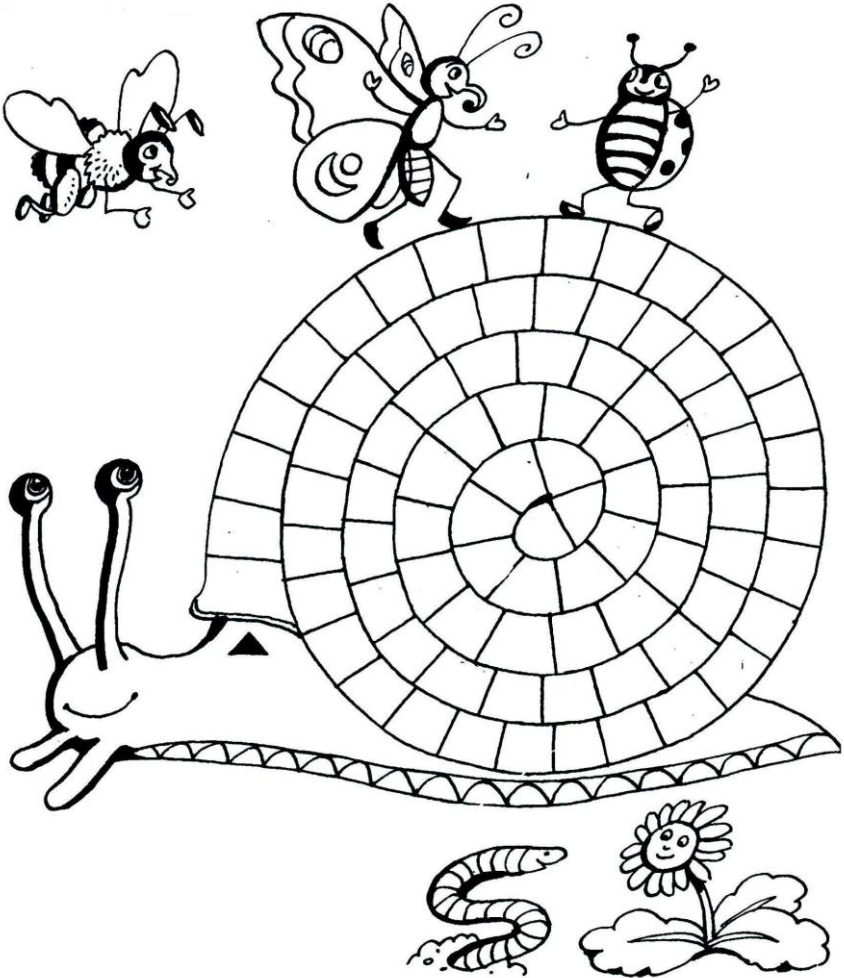
A tárgyak használatra vannak, az emberek szeretetre! A probléma a mai világban az, hogy az emberek vannak használva és a tárgyak szeretve!

Legyünk óvatosak és tartsuk emlékezetünkben ezt a gondolatot:...

A tárgyak azért vannak, hogy használjuk, az emberek pedig hogy szeressük őket!

Csigabiga, gyere ki!

Írd tele a csiga házát! Az új szó kezdődjön az előző szó utolsó betűjével!

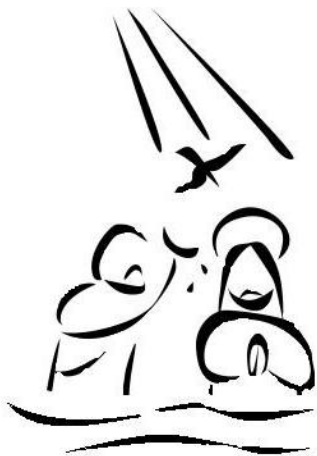

1. lassú állat 2. kerek, piros gyümölcs 3. lovak étele 4. pöttyös bogárka 5. lassan sétál 6. hosszú, vékony állat 7. sárga, értékes fém 8. hosszú fülű állat 9. paci 10. időt mérő gép 11. óriáskígyó 12. a búza betakarítása 13. tüskés állat 14. a malac otthona 15. szerencsét hozó növény 16. édes, piros gyümölcs 17. a róka otthona 18. óriási dió 19. köszönés 2010 július 4-én lesz imaházunkban a felnőtt keresztelés, konfirmáció

Két felnőtt testvérünk kérte a konfirmációt, Erika és Zsolt.

Zsolt testvérünk a keresztség szentségében is részesül, ahogy írja is az alábbi cikkében.

Felnőttként szeretnék megkeresztelkedni

A keresztség elhivatottság a vallás felé. Ez a fajta elhivatottság most ért meg bennem. Persze nem tagadom, hogy az is előremozdította a dolgot, hogy meg szeretnék házasodni, és ezt Isten előtt is szeretném megfogadni. Ez számomra nagyon fontos dolog.

De a legfontosabb, hogy ezt az elhivatottságot felvállaljam, még ha kicsit furcsán is néznek rám, hogy felnőttként szeretnék keresztelkedni. :)

Lelki békét ad Istenben, Jézusban való hit. Hittanóra után valahogy olyan jóleső béke uralkodik bennem, jó ezt megélni és így érzem, hogy teljes az életem, Istennel, Jézussal.

Talán ezek a legfontosabb indítékaim.

*Baumgartner Zsolt
31 éves vegyészmérnök*

Van-e lehetséges a lehetetlen után?

Ma ezt kérdezted tőlem, Irénke és én azt válaszolom erre, hogy IGEN.

De ez csak egy úton létezik, a krisztusin. És hogy ezen az úton elkezdtem járni, abban te voltál számomra Isten eszköze.

Tavaly májusban az addiktológián, amikor újra találkoztunk sok-sok év után – hiszen hajdanán együtt érettségiztünk – te jöttél, és meghallgattad, mit is beszélek én. Nekem ott abban a pillanatban csak egy dolog volt a fontos, feldolgozni a feldolgozandókat. Mert elvettek tőlem mindent, amit csak a kapzsiság elvehet: a gyermekemet, a társamat, a vagyonomat és a szabadságomat. És akkor te segítettél megtalálni a hitemet. Segítettél a szívem mélyére nézni, én pedig felismertem a lelkem mélyén bennem lévő Istent, Aki átsegített mindenem. A szeretet új erőt adott. Azóta újra tudok mosolyogni.

Üzenem mindenkinek, hogy szeressék egymást, mert a szeretet táplálja a lelket, és ezáltal a léleknek mindenre van ereje.

Konfirmációra készülök felnőttként, mert fontos nekem Krisztus, Aki a szeretet útjára segít és az Egyházban az egymást szerető emberek közössége.

*Szűcs Erika
keresztény testvérünk*

Nyári megszívlelendő programok – feltöltődési lehetőségek

Istentiszteletek, konfirmációk:

Június 20. vasárnap:	10 óraker du. 4 óraker	Istentisztelet (<i>kettős keresztelés</i>) Kiskunhalason Konfirmáció Tázlaron
Június 27. vasárnap	10 óraker	Konfirmáció Kiskunhalason
Július 4. vasárnap:	10 óraker	Felnőtt keresztelés, konfirmáció Kiskunhalason

☀ **Értelmes időtöltés: foglalkozások a nyáron – gyerekeknek!** ☀

Időpontja: hétfőn és csütörtökön du. 3-6 óra között

(Első alkalom 2010.06.21. hétfő)

imaházunk udvarán, gyülekezeti termünkben

Ping-pongozás, tollasozás, labdajátékok, benti közösségi játékok, kézműves programok,
zenehallgatás, beszélgetési lehetőség, kis kirándulások, közös vidámság... ☺ ☺

Nyári gyülekezeti kirándulás

Nagy lehetőség!!

Helyszín: Nagybörzsöny, „Reménység Háza”- Evangélikus szálláshely

Időpont: 2010. július 13-16. (4 nap, 3 éjszaka)

Előzetes a programból:

kirándulások, gyalogtúrák a Börzsönyben,
kisvasutas kirándulási lehetőségek
fürdés Párkányban (Sturovo)
közösségi programok, játékok, tábortűz,
közös éneklés, áhítat,
láttnivalók: pl. vadaspark, történelmi értékek
szálláson sokféle kikapcsolódási lehetőség

Cél: Mozgás a természetben, közösségi szellem ápolása, lelki értékek. Pihenés.

FELTÖLTŐDÉS, TESTI – LELKI ERŐGYŰJTÉS ISTEN TEREMTETT VILÁGÁBAN

Jelentkezni lehet: 2010. június 27-éig családoknak, gyerekeknek, fiatalnak, felnőtteknek egyaránt.

(Alternatív programok lehetségesek)

Írányár: kedvező!! (Szállítás: 1.000Ft/fő/éjszaka, Étkezés: 800 Ft/nap, + utazás)

A költségek felére a pályázat folyamatban van.

Bővebb információ és jelentkezés : 06-20-8245629 vagy: hirene@citromail.hu

